

nye Faguddannelser, og man ansaa det derfor for rigtigst, at det fortrinsvis blev den unge Arbejdskraft, som sattes ind i denne Omformning. »Staten og Fagforbundenes Fond yder de Midler, der er nødvendige til Opgavens Løsning.«

Forslaget kom ikke til Behandling.

II. Forespørgsler.

Folketinget.

1. Den 26. April 1939 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 29) følgende Forespørgsel til *Ministeren for offentlige Arbejder af Prieme*:

»Hvorned begrunder Ministeren for offentlige Arbejder de betydelige Forhøjelser i Ratekortpriserne i Nærtrafikken, der indføres fra 1. Maj, og som i visse Tilfælde andrager Forhøjelser paa 80 pCt. af de tidligere Priser?

Og hvorned begrunder Ministeren de Ændringer, der samtidig indføres i Kilometerafstandene mellem en Række Stationer, og som i visse Tilfælde andrager Forhøjelser af Afstandene med 50—100 pCt.?«

Fremme af Forespørgselen vedtoges $\frac{28}{4}$ (F. Sp. 31).

Forespørgselen foretoges $\frac{2}{6}$ (F. Sp. 721).

Aarsagen til Forespørgselen var, at der efter *Forespørgerens* Mening ikke ved Behandlingen af Lovforslaget om Ændringer i Statsbanernes Takster (Aarbog 1938—39, Side 311) var givet Rigsdagen tilbørlig Oplysning om den efter Lovens Gennemførelse stedfundne, i mange Tilfælde eksorbitante Forhøjelse af Ratekortpriserne for de rejsende i Københavns Nærtrafik — en Ændring, der for Statsbanerne drejede sig om Millionbeløb — eller om de mange, i prismæssig Henseende betydelige Ændringer i Kilometerafstandens Beregning. Hverken i det sagkyndige Udvalgs Betænkning, i Bemærkningerne til Lovforslaget eller Ministerens Forelæggelsestale var anført, at de Forbedringer, der gennemførtes ved Fællesbilletordningen, ikke alene skulde betales af de Ratekortrejsende — efter Forespørgerens Mening Statsbanernes allerbedste Kunder —, men ogsaa benyttes til en urimelig og meget anselig Forhøjelse af Kortpriserne.